

EXPUNERE DE MOTIVE

Ca urmare a necesității obiective de stabilire a cadrului legislativ unitar care să asigure activitatea de căutare și salvare maritimă în diferite zone ale mărilor și oceanelor, Organizația Maritimă Internațională a decis, prin rezoluția IMO A.466(X) din noiembrie 1977, să convoace o conferință internațională în vederea adoptării unei Convenții.

Astfel în cadrul Conferinței internaționale din 1979, care s-a desfășurat la Hamburg, a fost adoptată "Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare", denumită Convenția SAR 1979.

În prezent sunt parte la această Convenție 65 state membre ale Organizației Maritime Internaționale, incluzând toate statele riverane Mării Negre.

România a aderat la "Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare" prin Ordonanța Guvernului nr.115/1998, publicată în Monitorul Oficial nr.325 din 29 august 1998, aprobată prin Legea nr.31/1999, publicată în Monitorul Oficial nr.35 din 28 ianuarie 1999.

Pentru România Convenția SAR 1979 a intrat în vigoare la data de 18 aprilie 1999, în conformitate cu prevederile articolului "V" al acestei Convenții.

Prin această Convenție se prevede că fiecare regiune de căutare și salvare trebuie stabilită prin acorduri între părțile interesate. Acordurile astfel încheiate trebuie notificate Secretarului General al Organizației Maritime Internaționale.

Prin aderarea României la Convenția SAR 1979, în legislația națională s-a transpus prevederile Recomandării Consiliului 86/41 EEC din 25 iulie 1983 (J.O.L.237 26/08/1983), privind ratificarea sau aderarea la "Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare", denumită "Convenția SAR 1979", de către Statele Membre.

Totodată în Recomandarea Consiliului 83/419/EEC din 25 iuli 1983 se prevede ca statele riverane să asigure unificarea serviciilor de salvare și căutare, astfel contribuind la îmbunătățirea eficienței Convenției SAR 1979. Statele riverane la Marea Neagră au stabilit ca unificarea acestor servicii de salvare și căutare să se realizeze printr-un acord în acest sens.

În conformitate cu Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, România are obligația să-și armonizeze legislația și ținând cont de faptul că în domeniul transporturilor se depun eforturi în vederea accelerării procesului de armonizare a legislației naționale cu legislația Uniunii Europene, partea română a întreprins demersurile necesare semnării acestui acord.

Astfel, în spiritul prevederilor Convenției SAR 1979 și Recomandării Consiliului 83/419/EEC, și în scopul stabilirii regiunilor de căutare și salvare în Marea Neagră, au fost organizate, sub egida Organizației Maritime Internaționale, un seminar (Varna, 24-28 octombrie 1994) și o conferință (Istanbul, 30 octombrie - 1 noiembrie 1996). Aceste acțiuni au fost urmate de întâlnirea delegațiilor de experți din perioada 5-7 mai 1997 desfășurată la Istanbul. În cadrul întâlnirii de la Istanbul s-a negociat și adoptat prin consens textul "Acordului de cooperare privind serviciile de căutare și salvare pe mare între statele riverane Mării Negre".

Textul Acordului negociat de delegațiile de experți a fost elaborat în concordanță cu prevederile Convenției SAR 1979 și stabilește modul de coordonare a căutării și salvării pe mare, modul de alertare și cooperarea între părți, admiterea unităților de salvare a unei părți în sau deasupra apelor teritoriale sau teritoriului altei părți, modul de realizare a schimbului de informații și a exercițiilor comune de căutare și salvare.

Acordul prevede în mod special, ca urmare a propunerilor făcute anterior, în timpul negocierilor, de reprezentanții români, că stabilirea zonelor de căutare și salvare, potrivit prevederilor Convenției SAR 1979, nu afectează în nici un fel delimitările frontierelor între statele vecine, riverane la Marea Neagră.

Având în vedere că celelalte state riverane au finalizat procesul de ratificare și se preconizează ca într-o perioadă scurtă de timp să înceapă primele consultări bilaterale, în conformitate cu prevederile articolului 5 al Acordului, în vederea stabilirii regiunilor de căutare și salvare pentru fiecare Parte Contractantă a fost elaborată această ordonanță de urgență în vederea urgentării ratificării acestui acord.

Totodată prin urgentarea procesului de armonizare a legislației transporturilor din România cu legislația Uniunii Europene, respectiv prin ratificarea de către România a "Acordului de cooperare privind serviciile de căutare și salvare pe mare între statele riverane Mării Negre" și ulterior intrării sale în vigoare va fi completat cadrul juridic care reglementează cooperarea între Părțile Contractante la Acord, în scopul reducerii pierderilor de vieți omenești și a pagubelor materiale pe mare. Totodată, prin aplicarea dispozițiilor prezentului Acord, în cazurile de sinistre maritime se urmărește concentrarea capacităților de intervenție ale Părților Contractante în scopul satisfacerii obligațiilor asumate prin aderarea la Convenția SAR 1979.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului pentru ratificarea Acordului de cooperare privind serviciile de căutare și salvare pe mare între statele riverane Mării Negre, semnat la Ankara, la 27 noiembrie 1998, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU,
Mugur Isărescu
Mugur Isărescu

